

W sprawie rezerwatów leśnych województwa koszalińskiego

Artykuł Józefa Ciepłika pt. „Rezerwaty leśne województwa koszalińskiego” („Sylwan” 1974, nr 1) zawiera pewne nieścisłości i błędy, a mianowicie:

1. Liczba projektowanych do 1990 r. rezerwatów na terenie woj. koszalińskiego w 1971 r. wynosiła 32, z tego uznano w 1972 r. 2 rezerwaty glebowe o łącznej powierzchni 2,4 ha. Ogółem powierzchnia uznanych prawnie 18 rezerwatów wynosi 597,09 ha, w tym 3 rezerwaty ściśle o powierzchni 43,1 ha.

2. Uznanie obiektów „Grodzisko Runowo” i „Grodzisko w Nadleśnictwie Borzytuchom” za rezerwaty przyrody należy traktować wyłącznie jako propozycję, gdyż nie figurują one w oficjalnym wykazie projektowanych rezerwatów przyrody, tym bardziej iż poddane już są ochronie prawa na mocy decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

3. „Uroczysko Jary”, „Bukowa Góra”, „Buczyna w Nadleśnictwie Swierczyna”, „Cisy Tychowskie”, „Drzewostany Sosnowe w Nadleśnictwie Gołębia Góra”, „Las Mieszany w Nadleśnictwie Łupawa” — to obiekty wyłączone z sieci projektowanych do uznania rezerwatów na podstawie decyzji Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Przyrody oraz opinii rzeczoznawców; częściowo włączone zostały do obszarów chronionego krajobrazu.

4. Uznane rezerwaty przyrody: 2 faunistyczne (ptaki), 5 leśnych, 2 glebowe, 1 florystyczno-faunistyczny, 3 wodno-florystyczne, 1 faunistyczno-krajobrazowy (pstrąg potokowy), 4 florystyczne.

5. Projektowane (wg stanu na 1.8.1974 r.) do 1990 r. rezerwaty przyrody: 2 faunistyczne (ptaki) — pow. ok. 100 ha, 7 leśnych — ok. 65 ha, 1 florystyczno-faunistyczny ok. 35 ha, 12 wodno-florystycznych ok. 200 ha, 3 wodno-faunistyczne ok. 15 ha, 5 florystycznych ok. 30 ha, 3 krajobrazowe ok. 200 ha.

Dokumentacje 8 z wymienionych wyżej obiektów wraz z projektem zarządzenia w sprawie uznania za rezerwat przyrody przekazane zostały do Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w latach 1971—1973.

Hanna T. Piszczek